

Warszawa, dnia 7 maja 2012 r.

Konsultacja społeczna na temat samo/ współregulacji w sektorze mediów audiowizualnych

Cel konsultacji

Wychodząc naprzeciw zadaniom wynikającym z ustawy o radiofonii i telewizji (art. 6. Ust. 2 pkt 12), przepisom dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oraz wyzwaniom rynkowym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowała się zorganizować konsultacje społeczne dotyczące prac nad propozycjami zmian do ustawy o radiofonii i telewizji związanymi z inicjowaniem współregulacji lub samoregulacji w sektorze mediów audiowizualnych. Celem konsultacji jest zapoznanie się ze stanowiskami i argumentami różnych podmiotów rynkowych, zainteresowanych organizacji konsumenckich, środowisk akademickich oraz innych zainteresowanych podmiotów.

Konsultacja adresowana jest do: podmiotów, których dotyczą zapisy art. 6 ust. 2 pkt 12 ustawy o radiofonii i telewizji oraz do wszystkich zainteresowanych.

Sposób udziału w konsultacji: Odpowiedzi na pytania oraz inne wypowiedzi związane z tematem konsultacji prosimy przekazywać na podany poniżej adres w formie pisemnej lub za pośrednictwem poczty elektronicznej **najpóźniej do dnia 15.06.2012 r.**

Adres pocztowy: Biuro KRRiT, Departament Strategii, Skwer Ks. Kard. S. Wyszyńskiego 9,
01-015 Warszawa

Adres poczty elektronicznej: konsultacje_samoregulacja@krrit.gov.pl

Stan prawny

Propagowanie współregulacji lub samoregulacji w sektorze mediów jest zadaniem KRRiT wynikającym z art. 6. ust. 2 pkt 12 ustawy o radiofonii i telewizji (patrz załącznik 1).

Przepisy te wprowadzają do polskiego ładu prawnego regulacje zawarte w unijnej Dyrektywie 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych (patrz załącznik 2).

Zadania i kompetencje KRRiT w tej dziedzinie

Do materii objętej niniejszą konsultacją odnoszą się bezpośrednio następujące przepisy art. 6 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji:

„Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez dostawców usług medialnych (...);
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji (...);

12) propagowanie samoregulacji lub współregulacji w zakresie świadczenia usług medialnych objętych ustawą, w tym przedstawianie, na wniosek dostawcy usługi medialnej, opinii o kodeksie, o którym mowa w art. 3a”.

W „Strategii regulacyjnej na lata 2010-2013” KRRiT stwierdziła, że zamierza odegrać aktywną rolę w zachęcaniu podmiotów rynkowych do współregulacji, tworzeniu stosownych rozwiązań instytucjonalnych oraz promowaniu ich. Zdaniem KRRiT, jej inicjatywa i czynna postawa jest warunkiem powstania i właściwego funkcjonowania systemów współregulacji, w tym potencjalnie obejmujących rolę organizacji branżowych jako współregulatorów.

Powody przeprowadzenia konsultacji

W odpowiedzi na szybki rozwój technologiczny dokonujący się w obszarze mediów audiowizualnych Unia Europejska zdecydowała się dokonać zmiany przepisów dotyczących polityki audiowizualnej. Efektem tych zmian było przyjęcie dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych, która m. in. wymaga, by państwa członkowskie wspierały systemy samoregulacji i współregulacji, „w zakresie dozwolonym przez ich systemy prawne”. Systemy te mają być powszechnie akceptowane przez „główne zainteresowane strony” oraz muszą zapewniać ich skuteczne wykonywanie.

Samoregulacja definiowana jest jako rodzaj dobrowolnej inicjatywy podejmowanej przez podmioty gospodarcze, stowarzyszenia, lub organizacje pozarządowe w celu określenia wspólnych wytycznych, które będą obowiązywać ich wszystkich. Wytyczne takie mogą mieć postać kodeksów dobrych praktyk lub kodeksów postępowania przez podmioty rynkowe, niekiedy tworzonych i wcielanych w życie pod nadzorem regulatora bądź we współpracy z nim. Współregulacja natomiast postrzegana jest w dyrektywie jako ogniwo prawne pomiędzy samoregulacją a prawodawcą krajowym zgodnie z tradycjami prawnymi poszczególnych państw członkowskich.

We wspomnianej Strategii regulacyjnej KRRiT zauważa, że ustawowy zapis zobowiązujący ją do propagowania samoregulacji lub współregulacji w sektorze mediów może okazać się niewystarczający, by systemy współregulacji mogły rzeczywiście powstać. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może zachęcać do samoregulacji, jednak w przypadku współregulacji konieczne jest jasne określenie ram prawnych działania KRRiT w tym procesie, w tym określenie zakresu, jakiego może dotyczyć współregulacja, etapów procesu zatwierdzania zasad kodeksowych, formy tego zatwierdzenia i możliwości działań kontrolnych *ex post* w przypadku gdyby system ten okazał się nieefektywny.

Pytania:

1. Czy system współ/ lub samoregulacyjny jest potrzebny w polskim sektorze audiowizualnym?
2. Jakie obszary z dziedziny usług linearnych powinny być objęte zakresem współ/ lub samoregulacji?
3. Jakie obszary z dziedziny usług nielinearnych powinny być objęte zakresem współ/ lub samoregulacji?
4. Jaka powinna być rola nadawców/dostawców usług audiowizualnych w stosunku do organizacji współ/ lub samoregulacyjnej?

5. Jaka powinna być rola regulatora w stosunku do organizacji wspól/ lub samoregulacyjnej?
6. Kto powinien nadzorować działalność organizacji wspól/ lub samoregulacyjnej?
7. Jakie instrumenty powinny regulować działalność organizacji wspól/ lub samoregulacyjnej?
8. Jak powinna być zdefiniowana współregulacja i samoregulacja w ustawie o radiofonii i telewizji?
9. Jaką formę prawną powinny mieć organizacje wspól/ i samoregulacyjne?
10. Jaką rolę powinien spełniać regulator w mechanizmie współregulacyjnym (np. akceptacja kodeksów)?
11. Jaka powinna być forma i tryb zawierania porozumienia pomiędzy regulatorem a organizacją współregulacyjną?
12. W jakich sytuacjach porozumienie pomiędzy regulatorem a organizacją współregulacyjną powinno być rozwiązywane (np. niewłaściwe wykonywanie zadań przez daną organizację lub jej likwidacja)?
13. Jakie zadania powinien mieć regulator w stosunku do obszaru objętego systemem wspól/ lub samoregulacyjnym, a jakie w przypadku nadawców/dostawców usług audiowizualnych, którzy nie będą należeć do danej organizacji?
14. Jakie obowiązki powinna mieć organizacja wspól/ lub samoregulacyjna w stosunku do regulatora?
15. Jakie kompetencje w zakresie kontroli i podejmowania działań „miękkich” powinna mieć organizacja wspól/ lub samoregulacyjna?
16. Jakiego rodzaju sankcje może zastosować regulator w przypadku nadawców/dostawców usług audiowizualnych którzy łamią przepisy ustawy, niezależnie od tego czy należą do organizacji wspól/ lub samoregulacyjnej?
17. Czy skargi na nadawców/dostawców usług audiowizualnych należących do organizacji wspól/ lub samoregulacyjnej powinny być kierowane bezpośrednio do regulatora?

Przewodniczący

Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Jan Dworak

Załącznik 1

Ustawa z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (z późn. zmianami)

Art. 3a. Dostawcy usług medialnych, mając na względzie realizację obowiązków określonych w ustawie, w szczególności w art. 14a, art. 16b ust. 3a i art. 18a mogą tworzyć i przystępować do kodeksów dobrych praktyk w rozumieniu ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206).

Art. 6. 1. Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności dostawców usług medialnych i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

(...)

12) propagowanie samoregulacji lub współregulacji w zakresie świadczenia usług medialnych objętych ustawą, w tym przedstawianie, na wniosek dostawcy usługi medialnej, opinii o kodeksie, o którym mowa w art. 3a;

Załącznik 2

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95/1, 15.4.2010)

Motyw 44 preambuły

W komunikacie skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady o poprawie otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej Komisja podkreśliła, że niezbędne jest dokładne zbadanie kwestii właściwego podejścia regulacyjnego do danego sektora i problemu, w szczególności w celu określenia, czy odpowiednie byłyoby dla nich przyjęcie przepisów, czy też należy rozważyć alternatywne rozwiązania takie jak współregulacja lub samoregulacja. Ponadto doświadczenie pokazuje, że zarówno instrumenty współregulacji, jak i instrumenty samoregulacji stosowane zgodnie z różnymi tradycjami prawnymi państw członkowskich mogą odgrywać istotną rolę w zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Środki mające służyć osiągnięciu celów leżących w interesie publicznym w sektorze wchodzących na rynek audiowizualnych usług medialnych są skuteczniejsze, jeżeli są podejmowane przy czynnym poparciu ze strony samych usługodawców. I tak: samoregulacja stanowi rodzaj dobrowolnej inicjatywy pozwalającej podmiotom gospodarczym, partnerom społecznym, organizacjom pozarządowym lub stowarzyszeniom przyjmować wspólne wytyczne, które będą obowiązywać ich wszystkich.

Państwa członkowskie powinny, zgodnie ze swoimi odmiennymi tradycjami prawnymi, uznać rolę, jaką skuteczna samoregulacja może odegrać jako uzupełnienie obowiązujących mechanizmów prawodawczych i sądowych lub administracyjnych oraz jako użyteczny wkład w realizację celów niniejszej dyrektywy. Jednak samoregulacja, mimo że może być uzupełniającą metodą wdrażania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy, nie powinna zastąpić obowiązków prawodawcy krajowego. Współregulacja w swojej podstawowej formie stanowi ogniwo prawne pomiędzy samoregulacją a prawodawcą krajowym zgodnie z tradycjami prawnymi poszczególnych państw członkowskich. Współregulacja powinna dopuszczać możliwość interwencji państwa, w przypadku gdy jej cele nie zostają spełnione. Bez uszczerbku dla formalnych obowiązków państw członkowskich w zakresie transpozycji, niniejsza dyrektywa zachęca do korzystania ze współregulacji i samoregulacji. Nie powinno to jednak nakładać na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia systemu współregulacji lub samoregulacji oraz nie powinno naruszać ani stanowić zagrożenia dla inicjatyw wspól- i samoregulacyjnych już podjętych w państwach członkowskich i przynoszących pozytywne skutki.

Artykuł 4

7. Państwa członkowskie popierają systemy współregulacji lub samoregulacji na szczeblu krajowym w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy niniejszej dyrektywy, w zakresie dozwolonym przez ich systemy prawne. Systemy współregulacji lub samoregulacji muszą być skonstruowane tak, aby były powszechnie akceptowane przez główne zainteresowane strony w danych państwach członkowskich oraz muszą zapewniać skuteczne egzekwowanie ich stosowania.



KRAJOWA RADA
RADIOFONII i TELEWIZJI